

I Forbindelse med det om Vigningen ved Søfart og Fiskeri Bemærkede, skal Udvalget henlede Opmærksomheden paa det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 14, og som gaar ud paa en Forandring i Lovforslagets Regler om den Vigning, der falder paa de industrielle Virksomheder (§ 15). Lovforslagets Princip er, at denne Vigning skal ske dels i Forhold til den i Virksomheden udbetalte Arbejdsløn, dels i Forhold til Virksomhedens Farlighed, i hvilken sidste Henseende Virksomhederne af Indenrigsministeren skulle deles i Klasser. Til dette Princip slutter Udvalget sig nu som tidligere. Dets Endring angaar alene Maaden, hvorpaa Principet bringes til Udførelse. Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, har i denne Henseende fulgt, hvad Udvalget i forrige Samling foreslog. Men vi ere komne til den Erkjendelse, at der vedblivende er noget Vilkaarligt ved Lovforslaget, som der ingen Nødvendighed er for at blive staaende ved. Vilkaarligt er det nemlig, naar det hedder, at Arbejdslønnen i den mindst farlige Klasse tages enkelt, i den næste Klasse 2 Gange, i den derpaa følgende 3 Gange osv. Det virkelige Forhold mellem Klassernes indbyrdes Farlighed kan og vil sandsynligvis afvige meget fra det, der ligger til Grund for denne Beregningsmaade. Det Rigtige er, at ikke blot Antallet af Klasserne og Virksomhedsfagenes Fordeling mellem dem, men ogsaa det Forhold, der er mellem Klassernes større og mindre Farlighed, bestemmes efter de vundne Erfaringer om de i de forskjellige Virksomhedsfag indtrufne Ulykkestilfælde, og at Fastsættelsen af disse for Vigningen nødvendige Momenter gjøres til Gjenstand for periodisk Revision. Hverpaa gaar Udvalgets Forslag ud, idet man tillige af Hensyn til den store Betydning for Vigningen, som denne Fastsættelse har, har fundet det rigtigt, at de Erhvervsdrivende, hvis Interesse det dreier sig om, faae Leilighed til Medvirkning herved.

En særegen Cyklus af Endringsforslag udgjør de, der findes under Nr. 3, Nr. 11,

Nr. 12, Nr. 23 og Nr. 24, angaaende Afgjørelsesmaaden af forskjellige Spørgsmaal, som ved Lovens Anvendelse kunne opstaa, og som ere af Bigtighed for de i Loven interesserede Arbejdere og Arbejdsgivere.

Det i forrige Samling forelagte Forslag overlod Afgjørelsen af disse Spørgsmaal til vedkommende administrative Myndigheder under Returs til Indenrigsministeren, hvor denne ikke umiddelbart afgjorde dem. Udvalget mente i Fjor, at der med Hensyn til nogle af disse Spørgsmaal, nemlig om Vedkommende havde Ret til Understøttelse ifølge sin økonomiske Stilling og Virksomhedens Bestaaffenhed, burde være Afgang til Domstolene, og at der med Hensyn til andre, nemlig angaaende Understøttelsernes Størrelse, burde kunne fremkaldes en Afgjørelse ved Skjøn af et Udvalg, i hvilket baade Arbejdere og Arbejdsgivere vare repræsenterede ved valgte Tillidsmænd. Regjeringens nu forelagte Forslag er ikke gaaet ind paa Tanken om i hine Tilfælde at tilstede Afgang til Domstolene, men har derimod delvis nærmet sig til den sidstnævnte Tanke, idet der for de Understøttelsernes Størrelse vedrørende Spørgsmaals Vedkommende er indrømmet Afgang til Paaante til en Kommission. Med Hensyn til de Spørgsmaal, ved hvilke Udvalget havde tænkt sig at aabne Afgang til Domstolene, har derimod Forslaget fastholdt Reglen om Afgjørelse ved de administrative Myndigheder uden Afgang til Paaante til den ommeldte Kommission. Denne Kommission er dernæst organiseret som en staaende Myndighed, hvis Medlemmer alle udnævnes for et vist Aaremaal af Kongen, ogsaa de, der nærmest skulle repræsentere Arbejdernes Interesser.

Under den fornævnte Overveielse er Udvalget kommet til den Erkjendelse, at det hverken turde være praktisk eller paataldt ved Karakteren af de retlige Interesser, der her er Spørgsmaal om, at fastholde Tanken om Afgjørelse ved de almindelige Domstole af de Spørgsmaal, ved hvilke dette i Fjor var paatænkt.

Udvalget stiller derfor ikke længere